

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาในประเทศมุ่งเน้นการศึกษาเพื่อปวงชน ส่งผลให้ประชากรทุกคนได้รับสิทธิและโอกาสในการเรียนรู้ทั้งในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย ทั้งนี้โดยมีกฎหมายรองรับ คือรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดในประเทศไทย บัญญัติไว้ในมาตรา 43 ว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี” มาตรา 55 ระบุว่า “บุคคลพิการหรือทุพพลภาพมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลือจากรัฐ” และมาตรา 80 ระบุว่า “รัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงชาย รัฐต้องสงเคราะห์ให้กับคนชราผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพและด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้” และจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (แก้ไขเพิ่มเติม) พุทธศักราช 2545 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทในการจัดการศึกษาแห่งชาติที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้มีขึ้น ได้กำหนดให้จัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้หรือทุพพลภาพซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ โดยรัฐต้องจัดให้ตั้งแต่แรกเกิด หรือเมื่อพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกระทรวง ดลอดจนนโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งเน้นให้เด็กในวัยเรียนทุกคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและครอบคลุมทุกกลุ่มทุกท้องที่ โดยการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมทำให้เด็กพิการ มีโอกาสเข้าเรียนอย่างทั่วถึงและพยายามจัดการศึกษาที่หลากหลายเพื่อสนองตอบตามความแตกต่าง ระหว่างบุคคลและความต้องการพิเศษเฉพาะบุคคล (กองการศึกษาพิเศษ. 2542 : 10)

บุคคลออทิสติกเป็นบุคคลซึ่งเป็นผู้พิการประเภทหนึ่ง ต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่ และจัดการศึกษาให้ได้ตามศักยภาพ การจัดการศึกษาให้แก่บุคคลออทิสติกอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับศักยภาพของเด็กแต่ละคน โดยตระหนักว่าบุคคลออทิสติกมีสิทธิ ได้รับการศึกษาด้านการศึกษาจากรัฐอย่างเสมอภาคกับบุคคลทั่วไปตามนโยบายการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน

ของสหประชาชาติและกำหนดสิทธิด้านการศึกษาของพลเมืองไทยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร พุทธศักราช 2540 มาตรา 43 ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับ การศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บ ค่าใช้จ่าย นั้นหมายความว่า บุคคลออกทิสติกมีสิทธิสมัครเข้าเรียนได้ทุกโรงเรียน ทุกระดับชั้น และทุกระบบการศึกษาเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป โดยโรงเรียนหรือหน่วยงานที่จัดการศึกษาไม่มี สิทธิพิเศษ ทั้งนี้ ครูจะต้องจัดการเรียนการสอนให้บุคคลออกทิสติกแต่ละคนอย่างมีประสิทธิภาพ

เด็กออกทิสติกเป็นผู้มีพฤติกรรมก้าวร้าวเป็นพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดปัญหาในสังคม ซึ่งจำเป็น อย่างยิ่งที่คนในสังคมจะต้องหาทางแก้ไขในทางจิตเวช ถือว่าพฤติกรรมก้าวร้าวเป็นเรื่องของ สัตว์ชาติญาณที่มีมาแต่แรกเกิด แต่มนุษย์ควรจะพัฒนาพฤติกรรมก้าวร้าวในรูปแบบที่สังคมยอมรับ หรือในทางสร้างเสริมความเจริญก้าวหน้า หากเด็กเป็นอนาคตของชาติยังใช้สัตว์ชาติญาณความ ก้าวร้าวออกมาในรูปแบบการทำลายแทนการสร้างสรรคก็จะส่งผลต่อการพัฒนาของเด็ก

ธำรง ทักษานัญชลี (2528 : 9)

ในทางจิตเวช ถือว่าพฤติกรรมก้าวร้าวเป็นเรื่องของสัตว์ชาติญาณ (Instinct) ที่มีมาแต่แรกเกิด แต่มนุษย์ควรจะพัฒนาพฤติกรรมก้าวร้าวให้เป็นไปในรูปแบบที่สังคมยอมรับหรือในทางที่ เสริมสร้างความก้าวหน้า แต่ถ้าหากเขาชนที่เป็นอนาคตของชาติยังใช้สัตว์ชาติญาณความก้าวร้าว ออกไปในรูปแบบการทำลายแทนการสร้างสรรค ก็จะมีผลเสียต่อการพัฒนาประเทศ

คมคาย อนุจันทร์ (2538 : 1)

พฤติกรรมก้าวร้าวที่เกิดขึ้นในวัยเด็กนั้น เป็นอุปสรรคขัดขวางการดำเนินงานเกี่ยวกับการ พัฒนาการเรียนรู้ให้หยุดชะงักไม่สามารถเป็นไปตามเป้าหมายของการเรียนการสอนการก้าวร้าวจึง เป็นพฤติกรรมที่ครูผู้สอนและครูแนะแนวจะต้องช่วยกันหาทางแก้ไข เพื่อรักษาระเบียบวินัยของ ห้องเรียนและทำให้เด็กเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นได้อย่างเป็นสุข ไม่เป็นปัญหาต่อสังคมภายนอก

เพชรสุดา เพชรใส (2525 : 2)

การแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าวทำได้โดยการปลูกฝังพฤติกรรมที่พึงประสงค์มีหลายวิธี แต่มี วิธีที่เป็นระบบสามารถนำมาใช้ในการเสริมสร้างพฤติกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ การปรับ พฤติกรรม (Behavior Modification) ซึ่งวิธีของการปรับพฤติกรรมส่วนใหญ่มีแนวคิดมาจากทฤษฎี การเรียนรู้การวางเงื่อนไขแบบการกระทำ (Operant Conditioning) ของสกินเนอร์ (Skinner) (O Leary and O Leary 1976 : 473-475 อ้างถึง เย็น ธีรพัฒน์ชัย. 2541 : 1)

และการให้แรงเสริมด้วยเบียร์รรถกรเป็นการให้แรงเสริมทางบวกวิธีหนึ่ง นักปรับ พฤติกรรมจะเป็นผู้ทำข้อตกลงต่าง ๆ กับผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วย 2 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 เป็นขั้นตอนที่ผู้เกี่ยวข้องจะมาทำสัญญาร่วมกันเกี่ยวกับปริมาณและคุณภาพพฤติกรรมที่จะได้รับ

เบ็ชอร์รกร ส่วนที่ 2 ผู้รับการปรับพฤติกรรมจะนำเบ็ชอร์รกรไปแลกเปลี่ยนรางวัลตามรายการ การเสริมแรงเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการเพิ่มพฤติกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสริมแรงด้วย เบ็ชอร์รกร เพราะไม่เกิดปัญหาทางอารมณ์ การที่เบ็ชอร์รกรสามารถนำไปแลกเปลี่ยนกับตัวเสริมแรง อื่นๆ เช่น ขนม อุปกรณ์การเรียนและสิทธิพิเศษต่างๆ ฯลฯ ได้มากกว่า 1 ตัว จึงทำให้การ เสริมแรงด้วยเบ็ชอร์รกร มีคุณสมบัติเป็นตัวเสริมแรงแผ่ขยาย (Generalized Reinforcers) ที่มี ประสิทธิภาพในการเป็นตัวเสริมแรงอย่างมาก สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2536 : 104)

ผู้ซึ่งควรนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยซึ่งเป็นวิชาที่มีความสำคัญ เนื่องจากชีวิตประจำวันในสังคมปัจจุบัน ต้องได้สื่อสารกันโดย การฟัง พูด อ่าน เขียน เป็นวิชา ที่ต้องใช้การฝึกฝนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่าน และการฟังเป็นทักษะ ของการรับรู้เรื่องราว ความรู้ประสบการณ์ การพูดและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออก ด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้ประสบการณ์ ส่วนการดูเป็นการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (กรมวิชาการ กองการศึกษา เพื่อคนพิการ : 2548 : 12)

เพราะเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ในระดับชั้นประถมศึกษา นับเป็นพื้นฐานสำคัญที่ก่อให้เกิด การเรียนรู้ในระดับสูงขึ้นไป หากเด็กออทิสติกเรียนในระดับชั้นประถมศึกษามีปัญหาด้านการเรียนรู้ ซึ่งอาจเกิดจากตัวเด็กเองหรือสิ่งแวดล้อมซึ่งมีผลทำให้เด็กมีความสามารถในการเรียนรู้ต่ำลงในด้าน ปัญหาที่เกิดจากตัวเด็กออทิสติกที่สำคัญประการหนึ่งคือเรื่องพฤติกรรมก้าวร้าว

เพ็ญแข ลิ้มศิลา (2540 : 1)

ดังนั้น แนวทางในการช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทนี้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมรอบตัว และขจัดปัญหาทางพฤติกรรม อีกทั้งยังช่วยพัฒนา ความสามารถในตัวเด็ก ซึ่งต้องอาศัยความรู้สึที่เกิดจากความสัมพันธ์กับผู้อื่นร่วมด้วย โดยเริ่ม จากครอบครัวในการอบรมเลี้ยงดูให้ความรักความอบอุ่น ความเข้าใจ และชี้แนะแนวทางในการ ปฏิบัติตัวให้ถูกต้องเหมาะสม ส่วนทางโรงเรียนหรือครูก็มีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือเด็ก ควรทำความเข้าใจหาทางขจัดปัญหาและสาเหตุของปัญหาทางพฤติกรรมปรับพฤติกรรมที่ไม่พึง ประสงค์ให้ลดลงและควรรหาเทคนิควิธีต่างๆ เพื่อสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้เกิดแก่เด็กกิจกรรม การเรียนการสอนควรแตกต่างจากเด็กปกติ ซึ่งอาจใช้เกม การละเล่น สถานการณ์จำลอง บทบาท สมมติ และวิธีการเรียนการสอนควรมีหลากหลายรูปแบบ หลักสูตรควรเหมาะสมสอดคล้อง กับความต้องการของเด็กและสิ่งที่สำคัญควรเน้นทักษะทางสังคมซึ่งถือว่าเป็นอุปสรรคต่อ การเรียนรู้ของเด็กเป็นอย่างมาก ฉะนั้น จึงควรจัดให้เด็กเหล่านี้ได้มีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติ เต็มเวลา เพื่อให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กันเหมือนกับการอยู่ร่วมกันในสังคมทั่วไปซึ่งจะทำให้เด็ก

เกิดการเรียนรู้และสามารถปรับตัวได้ดียิ่งขึ้น ผดุง อารยะวิญญู (2539 : 113)

ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนนักเรียนนอกทิสติกของโรงเรียนอุบลปัญญานุกูล จังหวัดอุบลราชธานี จึงสนใจที่จะศึกษาการปรับพฤติกรรมความก้าวร้าวของนักเรียนนอกทิสติกในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เพื่อนำข้อค้นพบจากการวิจัยในครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการปรับพฤติกรรมก้าวร้าวให้กับนักเรียนนอกทิสติกคนอื่น ๆ และเป็นแนวทางให้กับครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาจะได้นำไปเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้แก่ประเทศชาติต่อไป

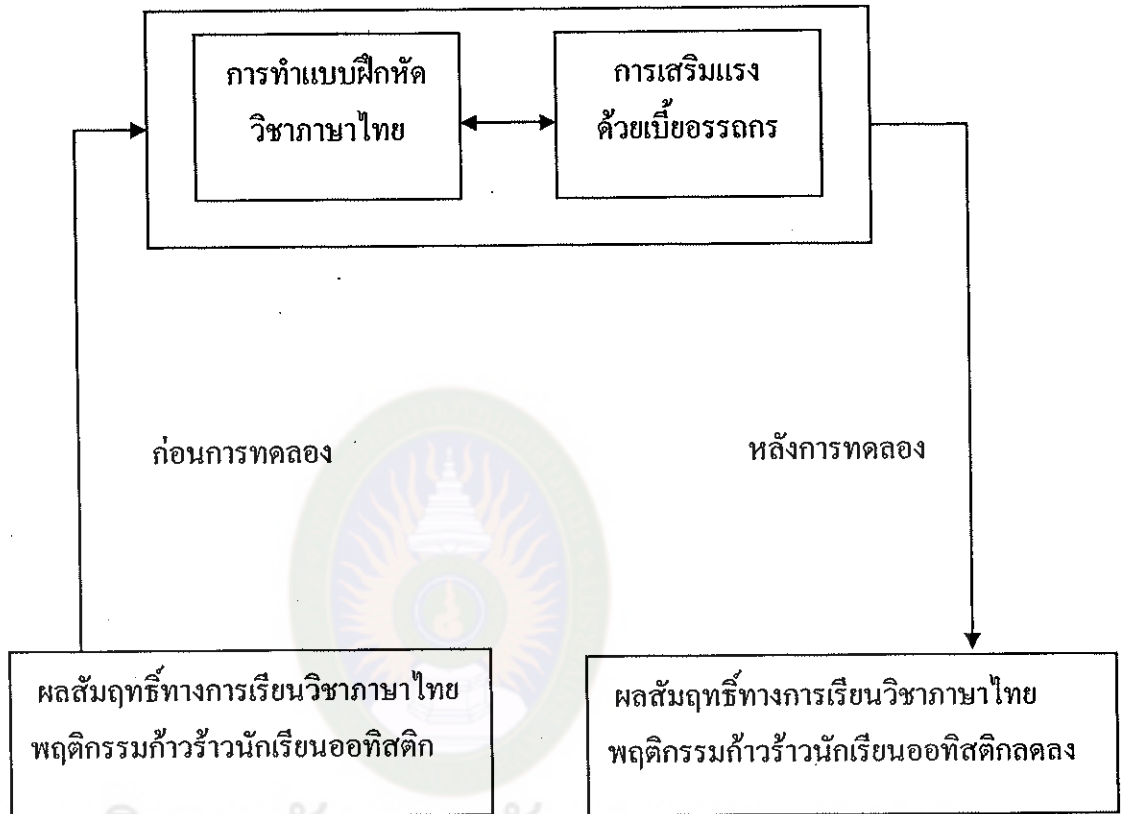
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยก่อนและหลังใช้วิธีการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรของนักเรียนนอกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุบลปัญญานุกูล
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียนของนักเรียนนอกทิสติกก่อนและหลังการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยโดยการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรในการเรียนวิชาภาษาไทย หลังการทดลองมากกว่าก่อนการทดลอง
2. พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนนอกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุบลปัญญานุกูล หลังการเสริมด้วยเบี้ยอรรถกรจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลงจากก่อนการเสริมแรง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยนี้ เป็นแนวทางของครูผู้สอนนักเรียนออทิสติกจะได้นำไปปรับพฤติกรรม ในการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนออทิสติกที่เป็นปัญหา และส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์และสังคมให้นักเรียนมีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพให้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของสังคมได้

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนออทิสติก ชาย-หญิง ซึ่งได้รับการตรวจวินิจฉัยและลงความเห็นจากแพทย์แล้วว่าเป็นเด็กออทิสติก ที่สามารถเข้าเรียนในโรงเรียนการศึกษาพิเศษได้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ของโรงเรียนอุบลปัญญานุกูล จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 9 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักเรียนออทิสติกซึ่งได้รับการตรวจวินิจฉัยลงความเห็นจากแพทย์แล้วว่าเป็นเด็กออทิสติก ที่สามารถเข้าเรียนในโรงเรียนการศึกษาพิเศษได้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนอุบลปัญญานุกูล จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการตรวจสอบ คัดแยกดังนี้

1.1 สังเกตและบันทึก โดยผู้วิจัย และครูผู้ที่เกี่ยวข้อง

1.2 แบบตรวจสอบพฤติกรรม

ซึ่งพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมก้าวร้าว ตีเพื่อนในชั้นเรียน ทำลายสิ่งของในชั้นเรียนกรีดร้องเสียงดังอย่างไม่เหมาะสมในชั้นเรียน แย่งของกับเพื่อนในชั้นเรียน พฤติกรรมที่แสดงออกในขณะที่อยู่ชั้นเรียนที่ครูทำการสอน แล้วพฤติกรรมนั้นเป็นอุปสรรคหรือขัดขวางการสอนของครู และการเรียนของเพื่อน ๆ ร่วมชั้นเรียน เป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่แสดงออกและส่งผลกระทบต่อการศึกษา จึงได้กลุ่มตัวอย่าง แบบเจาะจง จำนวน 3 คน ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. วิธีการเสริมแรงด้วยเบียร์รถรถ ประกอบด้วย การทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย และการเสริมแรงด้วยเบียร์รถรถ ดังนี้

2.1 การทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย หมายถึง การทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย เรื่อง พยัญชนะไทย การเขียนพยัญชนะตามรอยประ และการเขียนคำศัพท์ตามรอยประและการจับคู่และเติมคำลงในช่องว่าง มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดแบบปรนัยมีจำนวนครั้งละ 10 ข้อ 2 ดาว ใช้เวลาทำ 20 นาที ได้แก่

2.1.1 แบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย หมายถึง แบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนอุบลปัญญานุกูล จังหวัดอุบลราชธานี พุทธศักราช 2546 (ปรับปรุง) พุทธศักราช 2548 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ครอบคลุมเนื้อหาตามที่ครูสอนตลอดระยะเวลาที่ทำการวิจัย

2.1.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย หมายถึง ระยะเวลา นักเรียนทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทยในแต่ละชั่วโมง หลังจากการเรียนรู้เนื้อหาของบทเรียน วิชาภาษาไทยภายในเวลาที่กำหนดให้คือ 20 นาที

2.1.3 ความถูกต้องในการทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย หมายถึง จำนวนข้อ ของแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทยที่ทำได้ออกถูกต้อง จากจำนวนข้อทั้งหมดที่กำหนดให้ 10 ข้อ 2 ดาว

2.2 การเสริมแรงด้วยเบียร์รลดกร หมายถึง ผู้รับการปรับพฤติกรรมมีพฤติกรรม ที่พึงประสงค์ คือ การทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทยได้ออกถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดให้ 20 นาที จำนวน 10 ข้อ จะได้ 2 ดาว หรือทำแบบฝึกหัดเสร็จทุกข้อจะได้ 1 ดาว

2.2.1 บัตรซึ่งบันทึกจำนวนข้อและรูปดาวที่ได้รับจากการทำแบบฝึกหัด วิชาภาษาไทยได้ออกถูกต้อง นำรูปดาวไปแลกเปลี่ยนสิ่งของตามตารางที่กำหนดอัตราแลกเปลี่ยน สิ่งของตามตารางกำหนดอัตราการแลกเปลี่ยนสิ่งของที่เด็กต้องการได้ หลังจบการเรียนรู้การสอน ในแต่ละครั้งตามตารางแลกเปลี่ยนเบียร์รลดกร

2.3 วิธีการวัดพฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียน ทำโดยที่ผู้สังเกตทำการบันทึกเวลาที่กำหนด เป็นช่วงเวลา 20 นาที ในการทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย ซึ่งแบ่งเวลา 20 นาที ออกเป็นช่วงสั้น ๆ เท่ากัน จะเป็นช่วงเวลาละ 30 วินาที รวมเป็น 40 ช่วงเวลา ในช่วงเวลาที่สังเกต ถ้านักเรียนแสดง พฤติกรรมก้าวร้าวใดไม่ว่าจะแสดงกี่ครั้งก็ตามให้ใส่เลข 1 ลงในช่วงเวลาที่สังเกตนั้น ให้ใส่เลข 0 ลงในช่วงเวลาตรงกับพฤติกรรมที่นักเรียนไม่แสดงออก

3. ตัวแปรที่ศึกษา คือ

3.1 ตัวแปรต้น การเสริมแรงด้วยเบียร์รลดกร

3.2 ตัวแปรตาม

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

3.2.2 พฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บุคคลออทิสติก หมายถึง บุคคลที่มีภาวะความบกพร่องทางพัฒนาการอย่างรุนแรง ด้านสังคม ภาษาและการสื่อความหมาย ด้านพฤติกรรมอารมณ์ ด้านการรับรู้การเรียนรู้ ด้านการเล่นและจินตนาการ

1.1 ความบกพร่องทางสังคมทางสังคม หมายถึง การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลน้อย เช่นการไม่มองสบตา การเฉยเมยไม่แสดงสีหน้าท่าทางหรือกิริยาอาการเมื่อมีผู้ทักทายหรือพูดคุย ด้วย เล่นร่วมกลุ่มกับเพื่อนไม่ค่อยเป็น ไม่สนใจทำงานร่วมกับใคร มักจะแยกตัวอยู่คนเดียว

1.2 ความบกพร่องทางการสื่อสาร หมายถึง ความล่าช้า ในการพูด พูดซ้ำกว่าวัย ความเข้าใจภาษาหรือการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมีน้อย บางคนไม่พูดเลย หรือพูดได้เป็นคำๆ แต่ก็ไม่สามารถสนทนาโต้ตอบให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างเหมาะสม บางคนมีการพูดเลียนแบบหรือทวนคำถาม บางคนพูดซ้ำๆ แต่สิ่งที่ตนเองสนใจ บางคนใช้ระดับเสียงพูดระดับเดียวบางคนพูดเพื่อจ้อเรื่อยเปื่อย หรือเลียนแบบคำโฆษณาที่ตนเองชอบ เป็นต้น

1.3 ความบกพร่องทางพฤติกรรม หมายถึง มีพฤติกรรมซ้ำๆ ผิดปกติ มีพฤติกรรมกระตุ้นตนเอง เช่น เล่นมือ โบกมือไปมา หรือหมุนตัวไปรอบๆ หรือเดินเขย่งปลายเท้ายึดติด ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงในชีวิตประจำวัน มีความสนใจสั้นหมกหมุ่นคิดสิ่งของบางอย่าง

1.4 ความบกพร่องทางอารมณ์ หมายถึง การแสดงออกทางอารมณ์ไม่เหมาะสมกับวัย ควบคุมอารมณ์หรือแสดงความรู้สึกได้ไม่เหมาะสม เช่น บางครั้งจะหัวเราะหรือร้องไห้โดยไม่สามารถบอกเหตุผลได้ หรือมีอารมณ์โกรธ เมื่อสื่อสารกับผู้อื่นไม่ได้หรือไม่เข้าใจกัน

2. พฤติกรรมก้าวร้าว หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และไม่เหมาะสมของนักเรียน ออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้เกิดพฤติกรรมดังนี้

2.1 ตีเพื่อน ในชั้นเรียนในขณะที่ครูให้ทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย ภายใน 20 นาที

2.2 ทำลายสิ่งของในชั้นเรียนในขณะที่ครูให้ทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทยภายใน 20 นาที

2.3 เสียงดังในชั้นเรียนในขณะที่ครูให้ทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย ภายใน 20 นาที

2.4 แย่งของกับเพื่อนในชั้นเรียนในขณะที่ครูให้ทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย ภายใน 20 นาที

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย หมายถึง ความรู้ความสามารถในการเรียน วิชาภาษาไทยของนักเรียนซึ่งวัดจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. เบี้ยอรชร หมายถึง รางวัลที่มอบให้กับนักเรียนเมื่อปฏิบัติกิจกรรมแล้วเสร็จ ขนมห่ออกกี้ ขนมห้างไฮ นมเปรี้ยว ขนมหล่อย ประเทสิ่งของได้แก่ ยางลบ สมุดปกอ่อน กบเหลาดินสอ อัตรการแลกเปลี่ยนที่กำหนดไว้ ตามที่นักเรียนต้องการได้ หลังจากจบการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง

5. วิธีการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรชร หมายถึง ผู้รับการปรับพฤติกรรมมีพฤติกรรม ที่พึงประสงค์ในการทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทยได้ ภายในเวลา 20 นาที จำนวน 10 ข้อ ได้ 2 ดาว ผู้รับการปรับพฤติกรรมสามารถนำดาวไปแลกเปลี่ยนสิ่งของ ตามตารางอัตรการแลกเปลี่ยน ที่กำหนดไว้ ตามที่นักเรียนต้องการได้ หลังจากจบการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง

6. วิธีวิจัยแบบสลับกลับ (Reversal or A single – Subject Intra – Replication or ABAB Design) หมายถึง เป็นกระบวนการปรับพฤติกรรมก้าวร้าวนักเรียนทีละคน

A_1, A_2 แสดงระยะทดลองที่ไม่ใช้หลักการปรับพฤติกรรม

B_1, B_2 แสดงระยะทดลองที่ใช้หลักการปรับพฤติกรรม

ขั้นตอนในการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะดังนี้

1. ระยะก่อนการทดลอง ใช้เวลาทั้งหมด 4 สัปดาห์ โดยดำเนินการในเรื่องต่อไปนี้

1.1 สำรวจปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนออทิสติก

1.2 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.3 สำรวจตัวเสริมแรง

1.4 กำหนดเนื้อหาแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย

2. ระยะเวลาทำการทดลอง ใช้เวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน เริ่มตั้งแต่วันที่ 7 ธันวาคม 2549 ถึงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2550 โดยแบ่งออกเป็น 4 ระยะ

2.1 ระยะที่ 1 (A_1) เป็นระยะรวบรวมข้อมูลพื้นฐานก่อนดำเนินการปรับพฤติกรรม ใช้เวลา 2 สัปดาห์ เริ่มตั้งแต่วันที่ 7 ธันวาคม 2549 ถึงวันที่ 4 มกราคม 2550 โดยผู้วิจัยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียนช่วงทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทยและคะแนนความถูกต้องของการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนออทิสติก กลุ่มตัวอย่าง 3 คน ภายในเวลา 20 นาที

2.2 ระยะที่ 2 (B_1) เป็นระยะการใช้เทคนิคการเสริมแรงด้วยเบียร์รถกร ใช้เวลา 2 สัปดาห์ เริ่มตั้งแต่ 11 มกราคม 2550 ถึงวันที่ 24 มกราคม 2550 โดยให้การเสริมแรงต่อพฤติกรรมการทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทยด้วยเบียร์รถกร ในระยะนี้ยังสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียนในช่วงเวลาทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย และบันทึกคะแนนความถูกต้องของการทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทยของนักเรียนออทิสติกทั้ง 3 คน

2.3 ระยะที่ 3 (A_2) เป็นการยุติการให้การเสริมแรงด้วยเบียร์รถกร ใช้เวลา 2 สัปดาห์ เริ่มตั้งแต่ 25 มกราคม 2550 ถึงวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2550 โดยผู้วิจัยยังคงดำเนินการสังเกต และบันทึกพฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียนในช่วงเวลาของการทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย และบันทึกคะแนนความถูกต้องของการทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทยของนักเรียนออทิสติกทั้ง 3 คน

2.4 ระยะที่ 4 (B_2) เป็นระยะให้การเสริมแรงด้วยเบียร์รถกร ใช้เวลา 2 สัปดาห์ เริ่มตั้งแต่ 8 กุมภาพันธ์ 2550 ถึงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2550 ในระยะนี้ยังคงมีการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียนในช่วงเวลาของการทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย และบันทึกคะแนนความถูกต้องของการทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทยของนักเรียนออทิสติกทั้ง 3 คน

3. ระยะเวลาหลังการทดลอง เป็นระยะที่พฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียนของนักเรียนออทิสติกได้ลดลง และมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์เกิดขึ้นในชั้นเรียนมากขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางของครูผู้สอนนักเรียนออทิสติกจะได้นำไปปรับพฤติกรรม
2. เป็นการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนออทิสติกที่เป็นปัญหา
3. เป็นการส่งเสริมพัฒนาการ ด้านอารมณ์และสังคมให้นักเรียนมีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพให้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของสังคมได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY